

træt paa den Maade, jeg nu har nævnt, gik over i private Hænder med Statstilskud og med bestemte Forpligtelser.

Formanden (Kraabbe): Inden jeg giver Ordet til den næste Læser, skal jeg henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at Spørgsmaalet om Theatrets fremtidige Ordning egentlig ikke foreligger her.

Nimestad: Denne sidste Del af det ærede Medlems Foredrag skal jeg, i Overensstemmelse med den ærede Formands Anvisning, ganske lade ligge, den hører vistnok ikke herhen. Jeg kan vel ikke indrømme den ærede Ordfører, at denne Sag ikke skulde angaa Theatret eller have nogen egentlig theatralisk Karakter, men den ærede sidste Læser drog den rigtignok helt bort fra Statsrevisions-spørgsmaalet og lod den til Slutningen dreie sig om selve Theatret. Den ærede Ordfører sagde, at det ikke var om Theatret, det dreiede sig, men idet han gav Sagen et ikke theatralisk men derimod et mere lyrisk Sving, sagde han: Det, hvorom det dreier sig, er Spørgsmaalet om Bevillingsmyndigheden, om denne Hovedhjørnesten for Forsatningen skal blive fiddende fast, eller om den skal løsnes, og i Slutningen af sit Foredrag talte den ærede Ordfører paa en lyrisk-elegisk Maade om, at den nye Theaterbygning vilde komme til at staa som et Gravmæle over Bevillingsmyndigheden. Det var denne Yttring, han brugte, og det gjør mig ondt, at jeg noget maa nedstemme det høie Sving, hvori Forhandlingerne vilde komme, hvis det virkelig dreiede sig om dette. Den ærede Ordfører mente, at det ganske vist vilde blive noget høist Interessant, hvis det var derom, Sagen dreiede sig; men jeg kan desværre ikke gaa ind paa, at Sagen stiller sig saaledes. Det, hvorom det dreier sig, er væsentlig to Ting, den ene, det noget tørre Retsspørgsmaal, hvorvidt Theatrets Reserverfond efter de gjældende Bestemmelser stod til Ministerens Naadighed, uden at der behøvedes nogen Approbation fra Rigsdagens Side, eller om der behøvedes Bevilling af Rigsdagen dertil, og den anden er det Spørgsmaal, hvorvidt den Oversfridelse, der har fundet Sted ved dette Bygningsarbejde ligesom ved Snefe andre — den ærede foregaaende Læser mente endog: ved næsten ethvert saadant Arbejde, det var, sagde han, Tilfældet med omtrent alle de Bygningsforetagender, der hidtil vare skete for Statens Regning, fra Statens Side, om det end ganske vist ikke altid var Tilfældet i saa stort et Omfang, saa var det dog undertiden, hvad jeg siden skal komme til, i ligesaa stort Omfang — hvorvidt denne Oversfridelse var tilstrækkelig retferdiggjort ved Forholdene og Omstændighederne. Dette er det simple Spørgsmaal, der foreligger, og Bevillingsmyndighedens, som de Herrer kalde den, Rigsdagens

**

Indflydelse paa Finantsloven og Bevillingsvæsenet bliver affurat den samme, enten det afgjøres i den ene eller i den anden Retning.

Jeg skal derefter gaa over til Sagens Enkeltheder, og jeg skal da først drøfte det Spørgsmaal, der ligger først for, nemlig Spørgsmaalet om Reserverfonden. Dette Spørgsmaal, som i og for sig er overordentlig klart, naar man har undersøgt Sagens virkelige Historie, er desværre ved den — jeg kan ikke sige Andet end — utilgivelige Skjodesløshed, med hvilken det er blevet behandlet fra Statsrevisionens Side kommet til at staa for Mange i et urigtigt Lys, indtil der fra Mindretallets Side blev gjort opmærksom paa, hvorledes Statsrevisionen under Sin af at give Spørgsmaalets virkelige Historie havde oversprunget alle de væsentligste Momenter i Sagens Udvikling og derved faaet noget ganske Andet frem

Formanden (Kraabbe): De Udtryk, hvormed det ærede Medlem betegnede Statsrevisionens Arbejde, turde dog være saa stærke, at de med Hætte kunde opfattes som en Fornærmelse, og jeg maa derfor beklage, at de ere fremsatte.

Nimestad: Jeg vil tillade mig at gjøre den ærede Formand opmærksom paa, at mine Yttringer ikke fremsattes mod noget Medlem her i denne Sal; de ere fremsatte mod den Statsrevision, som vi have overdraget det Hverv at gennemgaa Statsregnskabet, og hvis Udførelse deraf vi skulle kontrollere. Det forekommer mig derfor, at jeg, naar jeg har denne Mening og kan bevise den, ikke er uberettiget til at karakterisere Beskaffenheden af Statsrevisionens Arbejde paa den Maade, jeg har gjort.

Formanden (Kraabbe): Selv om den Anskuelse, som det ærede Medlem har om Statsrevisionens Arbejde, i og for sig maatte være berettiget, saa er der altid visse Hensyn at tage til den Virkning, som de Udtryk, man bruger, ville gjøre, og naar denne Virkning kan forudses at være en saadan, at Udtrykkene med nogen Grund kunde opfattes som en Fornærmelse her og altsaa kunde virke forstyrrende paa Forhandlingerne, tror jeg, at det er rigtigt og Rigtigt for Formanden at paatale dem paa den Maade, jeg har gjort.

Nimestad: Ja, jeg kan ikke gjøre Noget derimod. Jeg skal derimod nu gaa over til at føre Bevis for det, jeg har sagt. Statsrevisionen argumenterer saaledes, at i 1855 blev man enig om, at der skulde dannes en Reserverfond for Theatret, og denne Reserverfond skulde ikke kunne angribes uden Bevilling, og derfra gaar saa Statsrevisionen umiddelbart over til at sige, at som Følge deraf har det været uberettiget, naar Regjeringen senere i 1874—75 har brugt den Ra-